MÜJDE

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

Dr. Muhammed Celal Şems

MÜJDE

Vâdedilen Mesih ve Mehdi'nin (a.s.) Hilafetinin "Yüzüncü Yıl Kutlaması" dolayısıyla Halifetül Mesih V'in halifeliği döneminde yayınlanmıştır.

Ocak, 2009

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

Müjde

Glad Tiding

By:

Dr. Muhammed Celal Şems

Turkish Translation

First edition published in U.K., 1988

Second edition published in U.K., 1993

Third edition (revised) published in Turkey, 2009

Published by:

Islam International Publications Limited

"Islamabad"

Sheephatch Lane Tilford, Surrey GU 10 2 AQ

United Kingdom

Printed (in Turkey) by:

Baskı: Vesta Ofset Tel: 0212 445 7252

Mahmutbey Mh. Deve Kaldırım Cd. Gelincik Sk. No:6/4 Bağcılar

İstanbul, Türkiye

ISBN: 1 85372 527 7

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّى عَلٰى رَسُولِهِ الْكَرِيمْ

MÜJDE

Bilgi edinmek her Müslümanın görevidir. Bilginin sınırı yoktur. İnsan daha önce hiç bilmediği yeni konularla karşılaşabilir. Yeni bir konuyu araştırmak, hakkında bilgi edinmek insana hiç bir şey kaybettirmez; aksine birçok şey kazandırır. Ben de okuyucularıma hem dünyada hem de âhirette çok faydalı olacak, fakat belki de hiç bilmedikleri yahut ta hakkında az bilgiye sahip oldukları bir konuya temas edeceğim. Açacağım konunun özellikle yeryüzündeki her Müslümanı ilgilendireceğinden eminim. Bugünün dünyasında herkes maddiyatın peşinden koşarken, herkesin zihni dünya problemleriyle meşgul iken Allah'a (c.c.) ve Peygamber'ine (s.a.v.) inanıp buyruklarına göre hareket eden ve âhiretini düşünüp tavırlarını ona göre ayarlayan kişiye ne mutlu.

Amerika Birleşik Devletleri, Rusya, Doğu ve bilhassa Batı Avrupa ülkeleri, Japonya ve birçok Hıristiyan ülkeler, bilgi ve teknik alanında akıllara durgunluk verecek ilerlemeler kaydederken ne yazık ki Müslümanlar birbirleriyle çekişmekten, birbirlerine üstünlük taslamaktan bilgi ve teknik sahasında geri kalmışlardır. "İslâm ülkeleri" diyoruz fakat acaba böyle demek doğru mudur? Yeryüzünde hangi ülke gerçek bir İslâm ülkesidir? Bugün Müslümanlar ne yazık ki gerçek İslâmiyet'ten yoksundurlar. Müslümanlarda bulunmayan bir kötülük bugün yok gibidir. İçki alabildiğine tüketilmekte, kumar illeti ve fuhuş ise bütün kapıları zorlamaktadır. Müslümanlar değişik hiziplere bölünmüş vaziyette olup her hizip, kendisinden başkasının gayr-i Müslim olduğuna inanmaktadır. Bütün

cemaatler İslâmî hayat tarzından uzak, birbirine karşı nefret dolu, dar düşünceli, düşman birer topluluk haline gelmişlerdir. Yalnız bu durum, her ne kadar üzüntü verici ise de hayret verici değildir. Hz. Resulüllah (s.a.v.) asırlar önce ümmetinin geleceği hakkında bilgi vermiş ve söz konusu bir duruma gireceğini önceden söylemiştir. Bu konu ile ilgili birkaç hadis şöyledir:

لَتَتَّبِعُنَّ سُنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ شِبْرًا بِشِبْرٍ وَزِرَاعًا بِزِرَاعٍ

"Sizler daha önce geçmiş olan milletlerin yolunu karış karış ve adım adım takip edeceksiniz."[1]

تَفْتَرِقُ أُمَّتِى عَلٰى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً كُلُّهُمْ فِى النَّارِ إِلَّامِلَّةً وَاحِدَةً

"Benim ümmetim yetmiş üç hizbe ayrılacak, bir tek hizip müstesna hepsi ateşe girecektir." [2]

يُوشِكُ أَنْ يَأْتِىَ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَايَبْقٰى مِنَ الْإِسْلَامِ إِلَّااسْمُهُ وَلَا
يَبْقٰى مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا رَسْمُهُ مَسَاجِدُهُمْ عَامِرَةٌ وَهِىَ خَرَابٌ مِنَ الْهُدٰى
عُلَمَائُهُمْ شَرُّ مَنْ تَحْتَ أَدِيمِ السَّمَاءِ مِنْ عِنْدِهِمْ تَخْرُجُ الْفِتْنَةُ وَفِيهِمْ تعُودُ

"İslâm halkı için öyle bir zamanın gelmesi yakındır ki İslâm'ın yalnız adından ve Kur'ân'ın yalnız yazısından başka bir şey baki kalmayacaktır. Camiler güzel ve dolu fakat hidâyetten boş olacak. Din bilgin-

[1] Mişkât, Bâb-ü Tağyirinnâs
[2] Tirmizî, Kitab-ül îmân, Bâb-ü İftirak-i Hâzihilümme

leri gök kubbe altındaki en kötü yaratıklar olacaklar. Bütün fitneler onların içinden çıkacak ve tekrar onlara geri dönecektir.”[3]

تَكُونُ فِى أُمَّتِى فَزْعَةٌ فَيَسِيرُ النَّاسُ إِلَى عُلَمَائِهِمْ فَإِذَاهُمْ قِرَدَةٌ وَخَنَازِيرُ

“Benim ümmetim bir gün ızdırap ve intişar (dağılma) ile karşılaşacak. Bunun üzerine halk ulemasına müracaat edecek fakat onları maymun ve domuz şeklinde görecektir.”[4]

Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) önceden haber verdiği gibi bugün biz Müslümanlar olarak aynı durumla karşı karşıya gelmiş bulunmaktayız. Müslümanlar bugün değişik hiziplere ve guruplara dağılmış bulunmaktadırlar. Camilerimiz güzeldir fakat acaba orada hidayet ve doğruluk var mıdır? Eski milletlerin hangi kötülüğü var ki bugün Müslümanlarda bulunmasın? İçki, kumar, fuhuş, kalpazanlık, rüşvet, hırsızlık, yalan söylemek, iftira atmak, başkasının hakkını yemek, kısacası her çeşit kötülük maalesef bugün Müslümanlarda mevcuttur.

Acaba bu vahim durum hep böyle mi devam edecekti? Yüce Allah (c.c.) sevgili Peygamberinin (s.a.v.) ümmetini hep başıboş mu bırakacaktı? Bu konuda Allah'ın sevgili Resûlü (s.a.v.) bir haber vermemiş miydi? Evet, hadislerde bu konuda da önceden haber verilmiştir. Hz. Muhammed (s.a.v.) ümmetine şöyle bir müjde vermiştir:

لَوْ كَانَ الْاِيمَانُ عِنْدَ الثُّرَيَّا لَنَا لَهُ رَجُلٌ أَوْ رِجَالٌ مِنْ هٰؤُ لَاءِ

“Eğer iman dünyadan yükselip Ülker yıldızına bile varmış olursa Farisîlerden büyük bir insan onu oradan tekrar elde edecektir.”[5]

---

[3] Mişkât, Kitab-ül îlm, Elfasl-üs Sâlis, Kitab-ül İlm, C 1
[4] Kenz-ül Ümmâl, C.7; S. 190, Haydar Abad Baskısı
[5] Sahih-i Buharî, Kitab-üt Tefsir, Cuma Sûresi

Allah-ü Teâlâ'ya hamdolsun ki bu hadislerde önceden hakkında haber verildiği gibi, Hicrî on dördüncü asırda Mirza Gulam Ahmed Hazretleri, asrın imamı ve Mehdi olarak dünyaya geldi. Bu konuda kendisi şöyle demiştir:

"On üçüncü asır sona erince ve on dördüncü asır başlayınca, Allah-ü Teâlâ (c.c.) ilham yoluyla bu asrın 'Müceddidi' olduğumu bana bildirdi." [6]

"Allah'ın pâk ve temiz vahyiyle kendisi tarafından Vâdedilen Mesih ve Mehdi, ayrıca içteki ve dıştaki anlaşmazlıklar için hâkim olduğum bana bildirildi." [7]

"'Yalana düşman olan ve yalancıyı mahvedip yok eden Yüce Allah adına yemin ederim ki ben onun tarafındanım ve onun gönderme-siyle tam zamanında geldim ve onun emriyle vazife verildim. O, attığım her adımda benimle birliktedir ve asla beni mahvetmeye-cektir. Benim cemaatimi de asla hüsrana uğratmayacaktır ve irâde ettiği (yapmasını istediği) bütün işlerini mutlaka yapacaktır."[8]

Yine Urdu dilinde söylediği bir şiirinde de şöyle der:

"Ben gökten tam zamanında düşen su damlasıyım. Ben karanlık günleri aydınlatan (ve imamın geliş zamanını belirten) Allah'ın nuruyum."[9]

Mirza Gulam Ahmed Hazretleri'nin Mehdi olduğunu ilân ettiği bu açıklaması küçümsenecek nitelikte değildir. Bu ilân, kurnaz bir pirin birkaç sade ve saf Müslüman'ı aldatmak için yaptığı hilelere de benzemez. Herhangi bir insanın Mehdi olarak dünyaya geldiğini ilân etmesi, bir Müslüman için üzerinde mutlaka düşünülmesi gereken bir konudur.

[6] Kitab-ül Beriyye, Haşiye, S. 168, Ruhani Hazain, C.13, S.201
[7] Erbe'in, Bölüm 1, S.3; Ruhani Hazain, C.17, S.345
[8] Erbe'in, Bölüm 2, S.2; Ruhani Hazain, C.17, S.348
[9] Dürr-i Semin, S.145, Berahin-i Ahmediye, C.5, S.97 1908

Hz. Resulüllah (üzerine salât-ü selâm) bu konuda:

فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَبَايِعُوهُ وَلَوْحَبْوًا عَلَى الثَّلْجِ فَإِنَّهُ خَلِيفَةُ اللهِ الْمَهْدِى

“Onu gördüğünüz zaman, karlar üzerinden sürünerek de olsa ona gidiniz ve bi'at olunuz; çünkü o, Allah'ın halifesi ve Mehdi'dir." buyurmuştur.[10]

Hz. Resulüllah’ın (s.a.v.) kıyamete kadar ümmeti arasından kendisine selâm gönderdiği tek kişi Mehdi Resuldür. Bu bakımdan her Müslümanın Mirza Gulam Ahmed Hazretlerinin Mehdi olarak dünyaya geldiğine dair yaptığı ilâna kulak vermesi ve bu ilânın doğruluğunu incelemesi lâzımdır.

Mirza Gulam Ahmed Hazretleri Barlas adlı bir Türk-Moğol kabilesine mensup bir Farisî’dir. Encyclopedia Britannica (Britanica ansiklopedisi) yazarının bildirdiğine göre İran Şahı *Feruz Şahpur* zamanında Semerkant İran sınırları içerisinde idi ve birkaç yüzyıl boyunca öyle kaldı. Hz. Mirza Gulam Ahmed’in (a.s.) ataları Semerkant civarından hicret edip Hindistan’a geldiler ve *Gurdaspur* ili, *Batala* ilçesine bağlı *Kadiyan* adlı köye yerleştiler. Asıl adı *İslampur Kadı* olan bu köy daha sonraları kasabaya dönüşmüştür.[11]

Vâdedilen Mehdi herhangi bir milletten olabilirdi. Ne var ki Allahu Teâlâ (c.c.) kendisini Türk asıllı Farisi bir aileden seçti. Hatırlanacağı gibi Hz. Resulüllah (s.a.v.), Vâdedilen İmam’ın Selman-ı Farisî gibi Farisîlerden olacağını haber vermişti ve imanın dünya-

[10] Ebu Davud C.II, Bâb-ü Hurûc-il Mehdi, Elmüstedrek, Kitab-ül Fiten, S. 464
[11] Bkz: Kitab-ül Beriyye, Ruhani Hazain, C.13, S.162-163, Dipnot

dan kaybolduğu bir devirde Farisîlerden olan bu yüce zatın onu tekrar dünyaya geri getireceğini beyan etmişti.[12]

Vâdedilen Mesih ve Mehdi Mirza Gulam Ahmed Hazretleri bugün bir kasaba olan Kadiyan adlı köyde dünyaya geldi. Bu köy medenî dünyadan uzak, Hindistan'ın geri kalmış bir bölgesinde bulunmaktadır. Ahmed Hazretleri bu köyden bütün dünyaya seslendi ve Allah (c.c.) tarafından İslâmiyet'in doğruluğunu, gerçekliğini ve sâir dinlere karşı üstünlüğünü ispat etmek için seçildiğini bildirdi. Bu maksatla Müslüman Ahmediye Cemaati adlı, İslâmiyet'in hizmetinde çok faal olan bir hareket başlattı.

Değerli okuyucular! Ahmed Hazretleri hakkında ve tesis ettiği cemaat hakkında ne yazık ki çok dedikodu yapılmaktadır. Deniliyor ki Ahmed Hazretleri maazallah İslâm dininden başka bir din ileri sürüyor. Hz. Muhammed' (s.a.v.) in ümmetinden maada başka bir ümmet kuruyor. Kendisi Hz. Muhammed'in (s.a.v.) ümmetinden değildir. Hatta Ahmed Hazretlerinin getirdiği yeni dinin ismi İslâm değil, Kadiyâniliktir deniliyor. Bunun arkasında İngilizler varmış, güya Kâdiyânilik İngilizlerin kurdurduğu bir din imiş. Ahmedilerin Kur’ân-ı Kerîm'den başka bir kitapları varmış. Bunlar Kur’ân'a inanmazlarmış vs. vs.

Bir dedikoduya hemen araştırmadan inanmak İslâmiyet'e yakışmaz. Bir Müslümanın duyduğu her şeye tetkik etmeden hemen inanması doğru değildir. Bu dedikodu ve iftiralara bir cevap vermek yerine Ahmed Hazretleri'nin (a.s.) inançlarını kendisinden öğrenelim. Bakın kendileri bu konuda ne derler:

"Biz inanırız ki Allah-ü Teâlâ’dan başka ibadete lâyık bir kimse yoktur ve seyyidüna Muhammed Hazretleri (s.a.v.) O'nun resulü ve ‘*Hâtem-ül enbiyâ*’dır ve Biz inanırız ki melekler haktır ve ölülerin dirilmesi haktır ve hesap günü haktır ve cennet haktır ve cehennem haktır. İslâm şeriatından bir zerre eksilten veya bir zerre ilâve eden

[12] Buhari, Kitab-üt Tefsir, Cuma Suresi Tefsiri

veya farzların terki ve başıboşluğun temelini atan, imansız ve İslâm'dan dönmüş biridir. Biz cemaatimize nasihat ederiz ki içtenlikle bu kelime-i tayyibeye imân etsinler; "*Lâ ilahe illallâhü Muhammedür resûlüllâhi*". Bunun üzerinde ölsünler ve bütün peygamberlere ve doğruluğu Kur'ân-ı Kerîm'ce sabit olmuş bütün kitaplara imân etsinler ve oruç ve namaz ve zekât ve hac ve Allah-ü Teâlâ ve onun Resulü'nün tesis ettiği bütün farzları farz kabul ederek ve bütün yasakları yasak kabul ederek, tam manasıyla İslâm'a göre hareket etsinler."[13]

Başka bir kitabında Ahmed Hazretleri, inancını şöyle açıklamaktadır:

"Bizim dinimizin özeti ve özü '*Lâ ilahe illallâhü Muhammed-ür resûlüllâhi'*dir. Bu dünyadaki hayatımızda inandığımız ve Allah-u Teâlâ'nın verdiği tevfik ile bu geçici âlemden birlikte göç edeceğimiz itikadımız şudur ki elinden din tam mertebeye erişmiş olan Hz. Seyyidüna ve Mevlâna Muhammed Mustafa (s.a.v.) hâtem-ün nebiyyin ve hayr-ül mürselindir... Ve biz kuvvetli ve kesin bilgi ile Kur'ân-ı Kerîm'in gökle ilgili kitapların sonu olduğuna inanıyoruz Biz, Peygamberimiz'in (s.a.v.) izinden yürümeden bir insanın doğru yolun en küçük derecesini bile elde edemeyeceğine inanıyoruz."[14]

Ahmed Hazretleri, kurduğu Müslüman Ahmediye Cemaati'nin üyelerine de şöyle bir nasihatte bulunmuştur:

"İnanç bakımından Allah'ın (c.c.) sizlerden istediği ancak kendi birliği ve Muhammed'in (s.a.v.) onun resulü olmasıdır ve o, Hâtem-ül Enbiyâ'dır ve herkesten daha üstündür."[15]

Urduca şiirlerinden birisinde de inancını şöyle dile getirmektedir:

---

[13] Eyyâm-üs Sulh, S. 86-87; Ruhani Hazain, C.14, S.323
[14] İzâle-i Evham, Kısım 1; Ruhani Hazain, C.3, S.169-170
[15] Keşti-i Nûh, S. 15; Ruhani Hazain; C.19, S.15-16

"İnandığımız din Müslümanların dinidir. Biz içtenlikle Hâtemülmürselin'in hizmetçileriyiz. Şirk yani Allah'a ortak koşmak ve bid'attan nefret ederiz. Ahmed-i Muhtar'ın yolunun toprağıyız. Bütün emirlerine imanımız vardır. Can-ü gönül bu yola kurbân olsun."[16]

Değerli okuyucular! Allah rızası için siz kendiniz karar veriniz. Bu inançların hangisi İslâmiyet'e aykırıdır? Hangisi Kur'ân-ı Kerîm'e muhaliftir? Allah'tan korkmak lâzım! Eğer bu inançlar İslâmiyet'e aykırı ise, eğer "*Lâ ilahe illallahü Muhammedür resûlüllâhi*" İslâmiyet'e aykırı ise, eğer Allah'ın vahdaniyeti ve tek oluşuna inanmak İslâmiyet'e aykırı ise, eğer Hz. Muhammed'e (s.a.v.) iman etmek İslâmiyet'e aykırı ise Allah aşkına söyleyin o zaman İslâmiyet ne demektir? İngilizler bir din kurdurmak isteselerdi uygun birisini seçerlerdi. Ahmed Hazretleri Mehdi olarak geldiğini iddia etti. Mehdiliğin İngilizlerle ne alakası vardır? Sonra İngilizler Hindistan'dan ayrılalı seneler geçmiştir fakat Ahmed Hazretlerinin kurduğu Müslüman Ahmediye Cemaati bugün bile var olmaktadır ve gün geçtikçe ilerlemeye devam etmektedir. Bugün dünyanın her kıtasında ve birçok ülkede pek çok merkezleri vardır. Bu cemaat Hıristiyan ülkelerinde camiler inşa etmekte, değişik dillerde Kur'ân-ı Kerîm'in tercümesini yayınlamakta, İslâmî kitaplar neşretmektedir. Müslümanların Katolik İspanya'dan kovulmasından sonra oradaki camilerin bir kısmı kiliseye dönüştürülmüş, bir kısmı da yerle bir edilmişti. Aradan yedi yüz sene geçtikten sonra bu ülkede tekrar bir cami inşa eden ilk Müslüman cemaatin kim olduğunu biliyor musunuz? Elhamdülillah bu cemaat Müslüman Ahmediye Cemaati'dir. İngilizlerin kurdurduğu bir cemaat, İspanya gibi Hıristiyan ve Katolik bir ülkede bir cami inşa ettirir miydi? Allah-ü Teâlâ'nın buyurduğu gibi:

---

[16] Dürr-i Semin, S. 10; İzale-i Evham; C.2, S.764, 1891

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰى اَلَّا تَعْدِلُوا اِعْدِلُوا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى

"Bir topluluğa olan düşmanlığınız sizi insaftan uzaklaştırmasın. İnsaf edin. İnsaf etmek takvaya daha yakındır."[17]

Ahmed Hazretlerinin kurduğu Müslüman Ahmediye Cemaati İngilizlerin kurdurduğu bir cemaat değildir. Bu cemaat Ehl-i Sünnet inancında olan Müslüman bir cemaattir ve fıkıh itibarıyla Hanefî'dir. Ahmed Hazretleri cemaatine şöyle bir nasihatte bulunmuştur:

"Eğer bir mesele hakkında Sünnet ile Kur'ân'da bir şey bulunamazsa ayrıca hadislerde de izah edilmiyorsa, o durumda Hanefî fıkhına göre hareket ediniz. Çünkü bu mezhebe inananların çokluğu Allah'ın iradesini göstermektedir."[18]

Demek ki Müslüman Ahmediye Cemaati Kur'ân-ı Kerîm, Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) sünneti ve hadislere inanan, tamamen İslâmiyet'e bağlı tam anlamıyla Müslüman bir cemaattir ve fıkıh itibarıyla Hanefî fıkhına bağlıdır. Hakkında yapılan dedikodu tamamen asılsızdır ve baştanbaşa iftiradan ibarettir.

Burada bir soru okuyucunun aklına gelebilir. Eğer bu cemaat Allah'a inanıyorsa, Allah'ın yüce Peygamberini (s.a.v.) kabul ediyorsa, İslâm dininin bütün şartlarına imanı varsa, Allah'ın kelâmı Kur'ân-ı Kerîm'i kabul edip okuyorsa, içtenlikle İslâmiyet'e bağlıysa, o zaman Ahmedi Müslümanlarla diğer Müslümanlar arasında fark nedir? Aralarında hangi konularda ayrılık yahut anlaşmazlık bulunmaktadır?

Bu soruya bir cevap vermeden önce şu konuyu araştırmamız gerekir: Acaba bütün Müslüman fırkalar aynı inançta mıdırlar? Onlar arasın-

---

[17] Mâide Sûresi, Ayet 8
[18] Review Ber Mubahasa Çakralavî ve Batâlavî, S. 6; Ruhani Hazain, C.19, S.212

da inanç bakımından hiçbir anlaşmazlık yok mudur? Müslüman hizipleri arasında inanç anlaşmazlıkları bulunduğu, hatta bu anlaşmazlığın ve ayrılığın doruk noktaya vardığı; bu anlaşmazlıklar sebebiyle bu hiziplerin birbirlerine karşı küfür fetvaları bulunduğu bilinen bir gerçektir. Ancak Müslüman Ahmediye Cemaati söz konusu olunca bütün diğer hiziplerin bu cemaate düşmanlık üzerinde birleştikleri ve bu cemaate türlü türlü suçlamalarda bulundukları da göze çarpmaktadır. Bu da Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) şu hadisini bize hatırlatmaktadır:

إِنَّ بَنِى إِسْرَائِيلَ افْتَرَقَتْ عَلٰى إِحْدٰى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً وَ إِنَّ أُمَّتِى سَتَفْتَرِقُ
عَلٰى ثِنْتَيْنِ وَ سَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِى النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً وَهِيَ الْجَمَاعَةُ

Yani: "İsrailoğulları yetmiş bir fırkaya bölündüler. Benim ümmetim şüphesiz yetmiş iki fırkaya bölünecek. Biri hariç onların hepsi ateş (huzursuzluk) içinde olacaktır. O (tek fırka) da '*Cemaat'* olacaktır."[19]

Bu cemaate asılsız iftiralar atılmaktadır. Bu Cemaatin İslamiyet'le bir alakası olmadığı; kurucusunun da Hz. Muhammed'e (s.a.v.) inanmadığı ve Hz. Muhammed'den (s.a.v.) ayrılarak peygamberlik iddiasında bulunduğu vs. propaganda edilmektedir. Cemaatin kurucusu Hz. Ahmed (a.s.) bu konuda fikrini şöyle beyan etmiştir:

"Bana isnat edilen suçlama; sanki ben öyle bir nübüvvetten (peygamberlik) bahsediyorum ki ondan sonra İslam (dini) ile benim hiçbir alakam baki kalmamaktadır! Demek ki ben kendimi müstakil bir nebi (peygamber) zannediyorum ve Kur'ân-ı Kerîm'e tabi olmaya hiçbir gerek görmüyorum! Kelimeyi Şahadetimi ve Kıblemi bile ayrı tutuyorum! İslam Şeriatının (din) ortadan kaldırılmış olduğunu ileri sürüyorum! Hz. Muhammed Resulüllah'a (s.a.v.) tabi olmak ve

---

[19] Sünen İbn-i Mace, Kitab-ül Fiten; Aynı hadis az bir farkla diğer hadis kaynaklarında da mevcuttur. Mesela; Mişkat; Tirmizi, Kitab-ül İman

onun buyruklarına göre hareket etmekten dışarı çıkıyorum! Suçlamaları doğru değildir. Böyle bir nübüvvet (peygamberlik) iddiasında bulunmak bence kâfirliktir. Yalnız bugün değil, aksine her eserimde ben daima, böyle bir nübüvvet (peygamberlik) iddiasında asla bulunmadığımı yazdım ve bunun bana atılan bir iftira olduğunu belirttim."[20]

Peki, öyleyse Müslüman Ahmediye Cemaatinin kurucusu ne gibi nübüvvet iddiasında bulunmuştur? Kur'ân-ı Kerîm ve Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) hadislerine göre böyle bir iddiada bulunmak caiz midir? Kur'ân-ı Kerîm Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) "Hâtem-ün Nebiyyin" olduğunu beyan etmiştir. Bu konudaki Ayet-i Kerime şöyledir:

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا اَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَسُولَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ
النَّبِيّنَ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

Yani: "Muhammed, erkeklerinizin hiçbirinin babası değildir. Ancak o, Allah'ın resulü ve Hâtem-en Nebiyyin'dir. Allah her şeyi bilendir."[21]

Bu Ayet-i Kerime'de Hz. Muhammed'in (s.a.v.) "hatem-en Nebiyyin" olduğu beyan edilmiştir. "Hâtem" kelimesi, zaman bakımından "son" demek değildir; mertebe ve derece bakımından son olmak demektir. Arapçada herhangi bir kişi, belli bir iş ve sahada en üst mertebeye ulaşınca ona o konuda "*Hâtem*" denir. Mesela: Hâtem-ül Hükema, Hâtem-üş Şuara, Hâtem-ül etibba, Hâtem-ül Evliya, Hâtem-ül üdeba ve benzeri tabirlerin anlamı, o kimselerin zaman bakımından son oldukları demek değildir. Aksine kendi sahalarında en üst derece ve mertebeye ulaşmış olmaları demektir. Demek ki "Hâtem-en Nebiyyin" Hz. Muhammed'in (s.a.v.) pey-

[20] Tebliğ-i Risalet; C.10, S.132-134
[21] Ahzap Suresi; Ayet 41

gamberlik bakımından bütün peygamberlerden daha yüksek mertebeli olduğu anlamındadır. Yoksa bir zatın Resulüllah'a (s.a.v.) tabi olarak peygamberlik mertebesine erişebileceği Kur'ân-ı Kerîm'e aykırı değildir. Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyrulmuştur:

وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاُولٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ
النَّبِيّنَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقًا

Yani: "Herkim Allah'a ve Resul'e itaat ederse, işte onlar, Allah'ın mükâfatlandırdığı kimselerle yani nebiler, sıddıklar, şehitler ve Salihlerle beraber olacaklardır. Onlar ne iyi dostturlar."[22]

Bu Ayet-i Kerimede Yüce Allah'a (c.c.) ve O'nun en yüce Peygamberi Muhammed Resulüllah'a (s.a.v.) itaat edenlerin dört çeşit mükâfat ile mükâfatlandırılacakları beyan edilmiştir. Nebilik de bu mükâfatların başında bulunmaktadır. Bu Ayet-i Kerimeden anlaşıldığına göre Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) tabi olan peygamberlik sona erdirilmemiştir.

Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) oğlu Hz. İbrahim (a.s.) hicri sekizinci senede, Hz. Mariye Kıbtiye'den doğdu ve bir buçuk yaşında hicri dokuzuncu ila onuncu senede vefat etti.[23] Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) "Hâtem-en Nebiyyin" olduğunu açıklayan Ayet hicri beşinci senede vahyedildi.[24] Hz. İbrahim (a.s.) vefat ettiği zaman onu mezara defnederken Hz. Resulüllah (s.a.v.):

---

[22] Nisa Suresi; Ayet 70
[23] Taberi, Zürkanî
[24] İbn-i Hişam, Taberi, Tarih-ül Hamûs

لَوْ عَاشَ (إِبْرَاهِيمُ) لَكَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

buyurdu. Yani: "Eğer (oğlum İbrahim) yaşasaydı o, kesinlikle doğru peygamber olurdu."[25]

Bu hadisten de anlaşıldığına göre Hz. Muhammed Resulüllah'tan (s.a.v.) sonra peygamberlik kapısı tamamen kapanmamıştır. Ancak İslam'dan başka bir din ve Kur'ân'dan başka İlahî bir kitap getirecek olan bir peygamberin gelmesi artık mümkün değildir.

Hz. Resulüllah'tan (s.a.v.) sonra peygamberlik kapısının kapandığına inananların, kendisinden sonra bozulmuş olan ümmetini ıslah etmek üzere, İsrailoğullarının peygamberi olan Hz. İsa'nın (a.s.) geleceğine inanmaları, ancak Hz. Muhammed'in (s.a.v.) manevi evlatları arasından bir kimsenin peygamberlik seviyesine erişebileceğine inanmamaları ne kadar hayret vericidir. Hz. Resulüllah (s.a.v.) gelecek olan o yüce zatın şüphesiz peygamber olacağını tam dört defa beyan etmiştir.[26]

Hz. Mirza Gulam Ahmed (a.s.) bu konudaki inancını şöyle açıklamıştır:

"Şimdi artık Muhammedî nübüvvet dışında bütün nübüvvetler kapanmıştır. Artık (yeni) şeriat sahibi hiçbir nebi (peygamber) gelemez. Fakat (yeni) şeriat (ve yeni din) getirmeden bir nebi olabilir. Ancak öyle birisinin önce (Resulüllah'ın s.a.v.) ümmetinden olması gerekir.[27]

---

[25] Sünen İbn-i Mace, Kitab-ül Cenaiz
[26] Sahih-i Müslim, Kitab-ül Fiten
[27] Tecelliyat-ı İlahiye, S.25; Ruhani Hazain, C.20, S.412 Tecelliyat-ı İlahiye, S.25; Ruhani Hazain, C.20, S.412 Tecelliyat-ı İlahiye, S.25; Ruhani Hazain, C.20, S.412

“Bana açık olarak Nebi lakabı verilmiştir. Ancak öyle ki bir yandan nebi ve bir yandan ümmetî (yani Resulüllah’ın (s.a.v.) ümmetinden).”[28]

“O, (Yüce Allah c.c.) bana nebi adını vermiştir. Ben hem nebiyim hem de ümmetîyim (Resulüllah’ın s.a.v. ümmetinden). Böylece bizim seyidimiz ve Efendimizin (s.a.v.) önceden verdiği haber tamamlanmış olacaktır. (O da şudur ki) gelecek olan Mesih, hem ümmetî (ümmetten) hem de nebi olacaktır.”[29]

“Ben herhangi bir yeteneğimle değil, ancak Allah’ın (c.c.) lütfuyla, benden önce geçmiş olan nebilere, resullere ve Yüce Allah’ın (c.c.) seçkin kişilerine bahşedilen nimetten tam olarak payımı aldım. Eğer ben, seyidim ve efendim, fahr-ül enbiya, hayr-ül vera (bütün peygamberlerin iftihar vesilesi ve bütün mahlûkatın en hayırlısı) Hz. Muhammed-i Mustafa’ya (s.a.v.) tabi olmasaydım, bu nimeti elde etmem mümkün değildi. İşte ben her ne bulduysam ona itaat etmekle buldum.”[30]

Hz. Mehdinin (a.s.) geleceği ile ilgili olarak üzerinde durmamız gereken bir konu daha vardır.

Bilindiği gibi bugün Müslümanların çoğu Hz. İsa’nın (a.s.) hâlâ yaşamakta olduğuna ve gökte bulunduğuna inanmaktadırlar. Oysa Ahmedi Müslümanlar, Kur’ân-ı Kerîm, Hadisler ve birçok imamın izah ettiği gibi Hz. İsa'nın da diğer bütün peygamberler gibi vefat etmiş olduğuna inanırlar. Kur’ân-ı Kerîm'in otuz ayet-i kerimesinden Hz. İsa’nın (a.s.) vefatı ispat olmaktadır. Örnek olarak bir kaç âyeti burada zikredelim: Al-i İmrân sûresinin 145' inci âyetinde Allah-ü Teâlâ şöyle buyurmuştur:

---

[28] Hakikat-ül Vahiy, S.150; Ruhani Hazain, C.22, S.154
[29] Ahbar-ı aam, Lahor 26 Mayıs 1908
[30] Hakikat-ül Vahiy, S.63, Ruhani Hazain, C.22, S.64

وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ

“Muhammed yalnız Allah'ın bir resulüdür. Ondan önce bütün resuller vefat etmişlerdir.”[31] Bilindiği gibi Hz. İsâ (a.s.) Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed’den (s.a.v.) önce dünyaya gelmiş olan peygamberlerden birisidir. Bu âyette Hz. İsa müstesna bırakılmamıştır. Eğer o da diğer peygamberler gibi vefat etmiş olmasaydı, Allah-ü Teâlâ şöyle derdi: "Muhammed yalnız Allah'ın bir resulüdür. Ondan önce İsa'dan başka diğer bütün resuller vefat etmişlerdir." Fakat Yüce Allah, Hz. İsa’yı müstesna bırakmıyor, aksine bütün diğer resuller gibi vefat etmiş olduğunu açıkça belirtiyor. Kur’ân-ı Kerîm'in başka bir âyetinde söyle denmiştir:

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ

“Meryem oğlu Mesih sadece bir peygamberdir; ondan önce de peygamberler geçmiştir.”[32]

Bu âyet Hz. İsa'nın da diğer bütün peygamberler gibi bir peygamber olduğunu belirtiyor ve onlar nasıl bu dünyadan gelip geçtiyse, Hz. İsa'nın da aynı şekilde bu dünyadan gelip geçmesi gerektiğini izah ediyor. Şimdi acaba Hz. İsa'dan önce dünyaya gelen peygamberler arasında göğe yükselip orada bulunmuş olan birisi var mıdır? Öyleyse Hz. İsa (a.s.) niye göğe çıkarılıyor? Eğer Hz. İsa (a.s.) gerçekten gökteyse o zaman bu âyetin anlamı nedir? O zaman niçin özellikle Hz. İsa’nın (a.s.) bir peygamber oluşuna ve kendisinden önce de peygamberlerin dünyadan gelip geçtiğine işaret ediliyor? Kur’ân-ı Kerîm'in başka bir âyetinde şöyle denmiştir:

---

[31] Al-i İmran Suresi; a.145
[32] Mâide Suresi; a.:76

وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِى كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ

Hz. İsa (a.s.) Allah'a şöyle der: “Aralarında bulunduğum müddetçe onlar hakkında şahittim. Beni öldürdüğünde onları sen gözlüyordun.”[33]

Değerli okuyucular!

Bu âyet-i kerimede Hz. İsa'nın hayatının bir döneminde ümmeti arasında bulunduğu diğer döneminde ise onların arasında bulunmadığı belirtilmiştir. Eğer Hz. İsa (a.s.) vefat etmemiş ve hâlâ gökte bulunup dünyaya inecek olsaydı o zaman onun hayatını dört döneme ayırabilirdik:

a. Ümmeti arasında bulunduğu dönem

b. Gökte bulunduğu dönem

c. Gökten tekrar indiği dönem

d. Tekrar indikten sonra vefat ettiği dönem

Fakat yukarıda belirtilen âyet-i kerimede hayatının dört dönemi değil, yalnız ve yalnız iki devresi belirtilmiştir. Bellidir ki Hz. İsa bütün peygamberler gibi dünyaya gelip ümmeti arasında bulunmuştur. Bu hayatının ilk devridir. Ondan sonrada o, vefat edip dünyadan ayrılmıştır ve bu da hayatının ikinci devresini teşkil etmektedir. Değerli okuyucular! Bu âyet-i kerimede:

فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِى

(Felemmâ teveffeytenî) kelimesi kullanılmıştır. Vefat kelimesi Arapça bir kelime olup Türkçe, Farsça ve Urdu

[33] Mâide Suresi: a.118

dillerinden başka birçok dillerde kullanılmaktadır ve bu dillerde bu kelimenin anlamı ölüm demektir.

Meselâ "Mevlâna vefat etti; Yunus Emre vefat etti; Fâtih Sultan Mehmet vefat etti" dendiği zaman acaba bunların göğe mi yükseldikleri akla gelmektedir? Tabii ki hayır; bilakis bu yüce zâtların öldükleri anlaşılmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti Diyanet İşleri Başkanlığı'nın 1973'de yayınladığı Kur'ân tercümesinde Felemmâ *teveffeytenî* kelimesinin "*Beni öldürdüğünde*" olarak tercüme edildiğini de burada zikredelim. Tam meal şöyledir:

"Aralarında bulunduğum müddetçe onlar hakkında şahittim, beni öldürdüğünde onları Sen gözlüyordun, Sen her şeye şahitsin."[34]

Sadece Diyanet İşleri Başkanlığı'nın yayınladığı Kur'ân mealinde değil, birçok diğer çağdaş meallerde dahi Hz. İsa'nın (a.s.) vefat ettiği bildirilmiştir. Birkaç örnek verelim. Prof. Dr. Süleyman Ateş'in hazırladığı meal şöyledir:

"Ben onların içinde olduğum sürece onları kolladım, fakat sen beni vefat ettirince onları gözetleyen (yalnız) sen oldun."[35]

Yine başka bir Kur'ân-ı Kerîm mealinde Hz. İsa'nın (a.s.) öldüğü beyan edilmiştir. Bekir Sadak'ın meali şöyledir:

"Aralarında bulunduğum sürede durumlarını gözettim, fakat Sen beni öldürüp aralarından aldığın zaman, onların denetleyicisi ve gözetleyeni tek Sen oldun."[36]

---

[34] Kuran-ı Kerim Ve Türkçe Anlamı, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, No:90, S.126, Ankara 1973

[35] Kur'ân-ı Kerîm Ve Yüce Meali, Kılıç Kitabevi, S.126, Ankara

[36] Kuran-ı Kerim ve Türkçe Anlatımı, Ötüken, S.126

Suudi krallığı tarafından neşredilen Türkçe Kur'ân-ı Kerîm meali ise şöyledir:

"İçlerinde bulunduğum müddetçe onlar üzerinde kontrolcü idim. Beni vefat ettirince artık onlar üzerine gözetleyici yalnız Sen oldun."[37]

Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) birçok hadisinde de aynı şey belirtilmiştir. Hatta Kenz-ül 'Ummal, Müstedrek, Hicac-ül Kirame, Celaleyn Tefsiri, Mevahib-ül Ledünniye, İbn-i Kesir ve diğer birçok kitapta belirtildiği gibi Hz. Resulüllah (s.a.v.) Hz. isa'nın (a.s.) yaşını da belirtip şöyle demiştir:

عَاشَ عِيسٰى عِشْرِينَ وَ مِأَةَ سَنَةٍ [38]

إِنَّ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ عَاشَ عِشْرِينَ وَ مِأَةَ سَنَةٍ

Keza, Hz. Ayşe'nin (r.a.) bildirdiğine göre, "Hz. Resulüllah (s.a.v.) ölüm hastalığı esnasında kızı Hz. Fatıma'ya (r.a.) teselli vererek:

إِنَّ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ عَاشَ عِشْرِينَ وَ مِأَةَ سَنَةٍ

buyurmuştur.[39] Yani Meryem oğlu İsa yüz yirmi sene yaşamıştır."

Bunun anlamı nedir? Yüz yirmi sene yaşadıktan sonra tabii ki vefat etti demektir. Başka bir yerde Hz. Resulüllah (s.a.v.):

[37] Mushaf-ül Medine-tün Nebeviye, Mecem-ül Melik Fahd, S.126
[38] Zerkânî, C. 5, S. 421
[39] Kenz-ül Ümmal, C.6, S.120; El-Mevahib-ül Ledünniye, C.1; S.42; Kastalanî, C.1, S.42

لَوْ كَانَ عِيسٰى حَيًّا لَمَا وَسِعَهُ إِلَّا اتِّبَاعِى

buyurmuştur. Yani: “Eğer İsa yaşıyor olsaydı, bana itaat etmekten başka çaresi yoktu.”[40]

Yine başka bir hadis-i şerifte:

لَوْ كَانَ مُوسٰى وَ عِيسٰى حَيَّيْنِ لَمَا وَسِعَهُمَا إِلَّا اتِّبَاعِى

denmiştir. Yani: “Eğer Musa ve İsa yaşıyor olsaydılar bana itaat etmek mecburiyetindeydiler.”[41]

Demek ki Hz. Musa (a.s.) nasıl öldüyse, Hz. İsa (a.s.) da aynı şekilde ölmüştür. Bugün yeryüzünde Musa (a.s.) hâlâ göklerde yaşıyor diye inanan bir kimse var mıdır? Peki, öyleyse Hz. İsa'nın hâlâ yaşadığına niye inanalım?

Kur’ân-ı Kerîm Hz. İsa’nın (a.s.) diğer peygamberler gibi öldüğünü belirtiyor; Hz. Resulüllah (s.a.v.) da vefat etmiş olduğunu açıklıyor. Demek ki Müslüman Ahmediye Hareketi'nin kurucusu Ahmed (a.s.) Hazretleri yeni bir şey uydurmamıştır. Müslümanların tanınmış imamları da Kur’ân ile Hadis'in belirttiği gibi Hz. İsa hakkında aynı inancı savunmuşlardır, Hz. İmâm Hasan (r.a.), Hz. İbn-i Abbas (r.a.), Mâlikî mezhebin kurucusu Hz. İmâm Mâlik (a.r.), İmâm İbn-i Hazm (a.r.), İmâm Mühyettin (Mühyüddin) İbn-i Arabî (a.r.) ve daha nice imâm Hz. İsa'nın (a.s.) vefatına fetva vermişlerdir. Yukarıda adı geçen sahabe ve imamların ve diğer din adamlarının bu konudaki ifadelerini şöyle özetleyebiliriz:

---

[40] İbn-i Kesir Tefsiri, C. II, S. 246, Şerh-i Fıkh-ı Ekber, S. 100, Mısır

[41] Zerkânî'nin Mevâhib-ül Ledünniye Şerhi, C. 6, S.74; İbn-i Kesir Tefsiri, C. II, S. 246; İmâm Abdülvehhâb Eşş'erânî, Elyevâkit velcevâhir, C.2, S.24

(1) İmâm Hasan Hazretleri (r.a.):

Hz. Resulüllah'ın torunu Hz. İmam Hasan, değerli babası Hz. Ali'-nin vefatını şöyle belirtmiştir:

لقدقبض فى الليلة التى عرج فيها بروح عيسٰى ابن مريم

"Meryem oğlu İsa'nın ruhunun yükseltildiği gece, ruhu kabzedilmiştir."[42]

(2) İbn-i Abbas Hazretleri (r.a.):

Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) sahabelerinden İbn-i Abbas Hazretleri (r.a.) Hz. İsa'nın (a.s.) öldüğüne şöyle fetva vermiştir:

قَالَ ابْنُ عَبَّاس مَعْنَاهُ إِنِّى مُمِيتُكَ

"Seni vefat ettireceğim."[43]

(3) İmâm Mâlik Hazretleri (a.r.):

Maliki mezhebinin kurucusu İmâm Mâlik Hazretleri'nin, Hz. İsa'nın öldüğüne dair fetva verdiği şöyle rivayet edilmiştir:

قَالَ مَالِك مَاتَ

Yani: "İmâm Mâlik, Hz. İsa hakkında '*Öldü*' dedi." [44]

[42] Tabakât-ı Kebir, İbn-i Sa'd, C III, S. 26
[43] Tefsir-i Hâzin, C. I, S. 285
[44] Mecmeülbihâr, İmâm Muhammed Tâhir, C. I, S.86

(4) İmâm İbn-i Hazm (a.r.):

Tanınmış bir ilim adamı İmâm İbn-i Hazm (a.r.), Hz. İsa'nın (a.s.) vefatına fetva vermiştir. Celâleyn Tefsiri'nde şöyle denir:

قَالَ بِمَوْتِهِ

Yani: "(İsa'nın) ölmüş olduğunu belirtti."[45]

(5) İbn-i Arabî Hazretleri (a.r.):

Bir tanıtmaya muhtaç olmayan İbn-i Arabî (a.r.), Hz. İsa'nın (a.s.) vefatını belirtmekle kalmayıp, tekrar dünyaya geleceğini de şöyle yorumlamıştır:

وَجَبَ نُزُولُهُ فِى آخِرِ الزَّمَانِ بِتَعَلُّقِهِ بِبَدَنٍ آخَر

Yani: "(İsâ'nın) âhir zamanda başka bir beden ile nazil olacağı (ineceği) gerekir." [46]

(6) Muhammed Bin Yusuf (a.r.):

Büyük ilim adamı ve imamlardan birisi olan Ebu Abdullah Muhammed Bin Yusuf (a.r.) Hz. İsa'nın (a.s.) öldüğünü açık olarak belirtmiş ve:

قال يدل على انّه توفّاه وفات الموت قبل أن يرفعه

demiştir. Yani: "Allah, Hz. İsa'yı yükseltmeden önce ölüme kavuşturarak vefat ettirmiştir".[47]

---

[45] Tefsir Celâleyn, Âyet Felemmâ Teveffeyteni
[46] îbn-i Arabî Tefsiri, S. 65
[47] Bahr-i Muhît Tefsiri, C. 4, S. 61

(7) Hafız İbn-ül Kayyım (a.r.):

Allâme Hafız İbn-ül Kayyim (a.r.) Hz. İsa'nın (a.s.) göğe yükseltildiğini şöyle reddeder:

وأمامايذكر عن المسيح أنّه رُفع إلى السماء وله ثلاثة وت
ثلاثون سنه فهذا لا يعرف له اثرمتصل يجب المصير اليه

Yani: "Mesihin, otuz üç yaşında göğe yükseltildiği belirtilmektedir, fakat bu konuda güvenilebilecek hiç bir doğru hadis bulunmamaktadır."[48]

(8) Kadı Asker Allâme Bedrettin (a.r.):

Bir Türk bilgini ve tanınmış bir ilim adamı olan Kadı Asker Allâme Bedrettin İsrail oğlu Mahmud, Hicrî VIII inci asrın sonunda ve IX uncu asrın başında yaşamış bir zâttır. Elvâridât adlı kitabının değişik el yazmaları İstanbul'da Süleymaniye Kütüphanesinde mevcuttur. Aslı Arapça olan bu kitap aynı zamanda Türkçeye de tercüme edilerek bastırılmıştır. Bu kitapta Allâme Bedrettin, "Hz. İsâ daha gökte yaşamaktadır" inancının cahillerin inancı olduğunu, yoksa gerçek İslam ulemasının Hz. İsa'nın (a.s.) öldüğüne inandığını şöyle belirtmiştir:

عيسٰى عليه السلام حيّ بروحه ميّتٌ بجسده ...... رأيت سنة
ثمان و ثمانمائة يوم الجمعة رجلين حضرابين يديَّ وعلى يدأحدهما
عيسى و هو ميّت كأهما يشيران على على أنّه عيسى تُوُفِّيَ بَدَنُهُ

[48] Zâd-ül Me'âd, C. I, S. 20, Meymeniye Mat, Mısır; Fath-ül Beyân, Sıddîk Bin Hasan el-Kanûci, C. II, S. 49

“İsa (a.s.) ruhuyla yaşamaktadır fakat cesediyle ölmüştür. ... Ben sekiz yüz sekiz senesinde, Cuma günü rüyamda önüme çıkan iki kişiyi (melâikeyi) gördüm. Bunların birisinin elinin üzerinde ki İsa (a.s.) idi ve o, ölü idi. Güya onlar bana İsa'nın (a.s.) cesedinin öldüğünü gösteriyorlardı.”

Elvâridât adlı yedi yüz sene önce yazılmış bu kitabın Süleymaniye Kütüphanesindeki el yazmalarının bir kısmını örnek olarak aşağıda dipnot olarak veriyoruz. Gerektiğinde yerinde inceleme de yapılabilir.[49]

Aynı kitabın Osmanlıca tercümesi de el yazmaları arasında bulunmaktadır.[50]

Değerli okuyucular! Yanlış bir şeye inanmak insanı doğru yoldan saptırır. O yüzden yanlış inancın yanlışlığını öğrendikten sonra da yine o inanca bağlı kalmak ve hakkında hiç düşünmemek mantıklı bir Müslümanın davranışı olmamalıdır. Hz. İsa’nın (a.s.) hayatıyla ilgili inanç Hıristiyanlardan Müslümanlara sızmıştır. Her Müslümanın bu konuyu iyice incelemesi lâzımdır. Kur’ân-ı Kerîm'in, Hadis-i Şerifin, sahabe ve imamların "Öldü" dediğini nasıl "Hâlâ yaşıyor" diye kabul edelim. Hz. İsa yaşıyor demek, Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) derecesini küçültmek demektir. İnsanlardan biri yaşayacak olsaydı, Hz. Muhammed'in yaşaması gerekmez miydi? Hz. Muhammed (s.a.v.) öldü ise daha başka kim yaşayabilir? Bir şairin dediği gibi:

İsa göklerde yaşıyor olsun fakat bütün cihanların sultanı bizim Peygamberimiz (s.a.v.) toprağa gömülü olsun, bu ne kadar utanç vericidir.

---

[49] Ayasofya K2146, K2873; Esad Ef. 1441/5; Hacı Mahmud Ef. 2574, 2841/2, 2874, 3052; Yazma Bağışlar 1463; Kasidecizâde 305; Husrev Paşa 189; Fatih 2890; İzmir 304, 767/7; İzmirli 1. Hakkı 1222; Haşim Paşa 14/1.

[50] Örnek olarak birkaçının aynı kütüphanede bulunan numarasını da veriyoruz: Hacı Mahmud Ef. 2771, 2727, 2557.

Bu sebepten dolayı, "Hz. İsa göklerdedir, daha yaşamaktadır, göklerden tekrar inecektir," diye inanmak Müslümanlığa yakışmaz.

Müslümanların çoğu hadislerde tekrar geleceği bildirilen Hz. İsa (a.s.) ile Mehdi Resul Hazretlerinin (a.s.) iki ayrı kişi olduğuna inanıp her ikisini ayrı ayrı beklemektedirler. Oysa Ahmedi Müslümanlar, Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) buyurduğu gibi geleceği önceden haber verilen Mehdî ile İsa'nın (a.s.) aslında tek kişi olduğuna inanırlar. Peygamber Efendimiz Hazretleri bu konuda şöyle buyurmuştur:

لَا الْمَهدِی اِلَّا عِیسٰی

"Mehdî, İsa'dan başkası değildir."[51]

Şimdi eğer Mehdi aslında İsa (a.s.) ise ve bir taraftan tekrar geleceği bildirilmiş başka yönden de vefat etmiş olduğu belirtilmişse, o zaman "Geleceği hakkında haber verilmiş İsa ve Mehdî (a.s.), Hz. Muhammed'in (s.a.v.) ümmetinden doğacaktır" diye inanmak en mantıklı yoldur. Bu da Ahmedi Müslümanlarla diğer Müslümanlar arasındaki inanç ayrılıklarından birisidir.

Genelde Müslümanlar

وَرَسُولًا اِلٰی بَنِی اِسْرَائِلَ

Ayet-i Kerimesinden de[52] anlaşıldığına göre İsrailoğullarının resulü olan Hz. İsa'nın geleceğini beklemektedirler. Oysa Ahmedi Müslümanlar gelecek olanın Hz. Muhammed'in (s.a.v.) ümmetinden doğacağına inanmaktadırlar. Vefat etmiş bir insan tekrar dirilip dünyaya gelebilir mi? Tabii ki gelemez. Yüce Rabbimiz:

[51] İbn-i Mâceh, Bab-ü Şiddet-iz Zaman, İlmiye Matbaası, Mısır, H. 1313, S. 257
[52] Al-i İmran Suresi; a.50

مِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

diyerek “kıyamet gününe kadar ölülerin arkalarında bir engel bulunmaktadır”[53] demiştir. O hâlde gelecek olan İsa (a.s.), İsrailoğullarının resulü olan Meryem oğlu İsa (a.s.) değildir. Gelecek olan İsa (a.s.) Hz. Muhammed’in (s.a.v.) ümmetinden doğacak olan bir insandır ve kendisine İsa (a.s.) adı, bir lakap olarak verilmiştir. Bugün genelde Müslümanlar bir taraftan Hz. Muhammed’in (s.a.v.) Allah'ın son peygamberi olduğuna inanırlar, fakat diğer taraftan bir peygamber olan Hz. İsa'nın (a.s.) gelmesini de beklerler. Bu Hz. Muhammed'in haysiyetini alçaltacağı gibi aynı zamanda bir tezat değil midir? Ahmedi Müslümanlar ise, Hz. Muhammed'i yücelten bir inanç taşımaktadırlar. Bu inanca göre Mehdî ve Mesih olarak dünyaya gelmiş olan Ahmed Hazretleri, yabancılardan değil, Hz. Muhammed'in kendi ümmetindendir ve hangi mertebeye ermiş ise Hz. Muhammed'in (s.a.v.) bereketiyle ve yüce teveccühüyle o mertebeye ermiştir. Bakın bu konuda kendisi ne demiştir:

“Eğer ben Hz. Resulüllah’ın (s.a.v.) ümmetinden olmasaydım ve kendisine itaat etmeseydim, bu durumda, eğer amellerim ve yaptığım hayırlı işler dünyanın bütün dağlarına eşit bile olsaydı yine de ben asla Allah ile mükâleme ve karşılıklı konuşma şerefine nâil olamazdım.”[54]

İsrâiloğullarına peygamber olarak gönderilmiş olan Hz. İsa'yı (a.s.) bekleyeceğimize, Hz. Muhammed'in (s.a.v.) ümmetinden olan Ahmed Hazretlerini (a.s.) niye kabul etmeyelim? Ahmed Hazretleri (a.s.), içtenlikle ve tamamen Hz. Resulüllah’a (s.a.v.) bağlı ve ümmetinden biridir. Allah’a (c.c.) ve Hz. Muhammed’e (s.a.v.) can-ü gönülden âşık olan Ahmed (a.s.) bakın bu konuda ne diyor:

[53]Mü’minûn Suresi; a.101
[54] Tecelliyât-ı İlâhiye, S. 24; Ruhani Hazain, C.20, S.411-412

"Allah'tan sonra ben Muhammed'in (s.a.v.) sevgisi ile mest olmuşum. Eğer Hz. Muhammed'e (s.a.v.) âşık olmak kâfirlik ise, Allah adına yemin ederim ki ben çok katı bir kâfirim." [55]

Arapça bir kasidesinde de Hz. Muhammed'i şöyle methediyor:

"Hz. Muhammed, kemâliyle, güzelliği ile
Yüceliğiyle ve doygun kalbiyle bütün insanlardan üstündür.
Hiç şüphesiz, Hz. Muhammed (s.a.v.) insanların en iyisidir.
O, şereflilerin ilki ve seçilmiş olanların en seçilmişidir.
Benim vücudum büyük bir şevk ve arzu ile
Sana doğru uçmak istemektedir; keşke bende uçma kuvveti olsaydı."[56]

Bu şiir Ahmed Hazretlerinin Kaside-i İlhamiyesinden alınmıştır. Arapça olan bu kaside Hz. Muhammed'in (s.a.v.) methini kapsamaktadır. Ahmet Hazretleri (a.s.) kasidesini, kendisi için yabancı bir dil olan Arapça olarak yazmıştır. Bu kasideyi yazdıktan sonra Ahmed Hazretleri (a.s.) bütün dünya ilim adamlarını bilhassa Arap âlemini, Allah'tan (c.c.) vahiy alarak, O'nun yardımıyla söylediği bu kasidenin bir benzerini yazmaya çağırdı. Bu meydan okuyuşuna bugüne kadar hiçbir yerden cevap gelmemiştir.

Ahmed Hazretleri (a.s.) sık sık, Hz. Muhammed'in (s.a.v.) yüksek mertebesini izah etmiş, rûhânî yönden her ne bulduysa, Hz. Muhammed'e (s.a.v.) tâbi olarak bulduğunu açıklamıştır. Bu da Ahmediye Hareketinin yeni bir din olmadığını göstermektedir. Bakın Ahmed Hazretleri (a.s.) bu konuda ne diyor:

"Bütün insanoğulları için şimdi Muhammed Mustafa'dan (s.a.v.) başka hiç bir peygamber ve şefaat edici yoktur... Gök altında ne mertebe olarak ona eşit başka bir peygamber vardır, ne de Kur'an mertebesinde başka bir kitap bulunmaktadır. Allah başka hiç birisinin

[55] Dürri Semin Farsça; Raqeem Press; S.112; 1990
[56] Ayna-yı Kemalat-ı İslam; Ruhani Hazain; C.5; S. 592-594

daima yaşamasını istememiştir; fakat bu seçkin peygamber daima yaşamaktadır."[57]

Bir Urdu şiirinde de şöyle der:

> "O nura kurban olayım. Ben yalnız onun için varım.
> O vardır, ben neyim ki? Son kararımız da işte budur.
> Biz her ne bulduysak hep ondan bulduk. Allah'ım sen buna şahitsin.
> Bize hakkı ve gerçek doğruluğu gösteren ay yüzlü işte odur."[58]

Başka bir yerde, Ahmed Hazretleri (a.s.), Hz. Muhammed (s.a.v.) hakkında şöyle demektedir:

"Bizim peygamberimiz, Allah'ın nurundan yaratılmış olan peygamberdir."[59]

Yine başka bir yerde Hz. Muhammed'i (s.a.v.) şöyle metheder:

"Gerçek olan şudur ki, bütün peygamberlerin en yücesi dünyanın en büyük terbiyecisi olan Hz. Muhammed'dir (s.a.v.). Yani eliyle dünyanın en büyük fesadı düzeltilmiş olan kişi ki kaybolmuş ve ortadan kalkmış tevhidi (Allah'ın tek oluşunu) yeryüzüne tekrar yerleştirdi ve bütün bâtıl ve yanlış dinleri delil ve ispat gücüyle yenerek, yolunu şaşırmış her insanın şüphelerini ortadan kaldırdı."[60]

Değerli okuyucular! Ahmed Hazretleri gibi, Allah (c.c.), Resulüllah (s.a.v.), İslam ve Kur'ân aşığına kâfir demek doğru mudur? Hz. Resulüllah (s.a.v.) Müslüman'ı şöyle tanımlamıştır:

---

[57] Keşti-i Nuh, S. 13; Ruhani Hazain; C.19; S.14
[58] Kadiyân Ke Ariya Or Ham S.58; Ruhani Hazain; C.20; S.456
[59] Necm-ül Huda, S. 5; Ruhani Hazain; C.14; S.21
[60] Berâhin-i Ahmediye, Bölüm 2, Haşiye No. 6, S. 106; Ruhani Hazain; C.1; S.97

مَنْ صَلّٰى صَلَاتَنَا واسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا وَاَكَلَ زَبِيحَتَنَا فَذٰلِكَ الْمُسْلِمُ
الَّذى لَهُ زِمَّةُ اللّٰهِ وَزِمَّةُ رَسُولِهِ فَلَا تَخْفِرُوا اللّٰه فِى زِمَّتِهٖ

"Herkim namazımızı eda eder ve yüzünü kıblemize doğru çevirirse ve bizim kestiğimiz hayvanın etini yerse o Müslümandır. O, Allah'ın (c.c.) ve Resulünün (s.a.v.) korumasındadır. Allah'ın (c.c.) korumasını (ve zimmetini) bozmayınız." [61]

Allah'ın ve Resulünün (s.a.v.) Müslüman olarak kabul ettiğini ve koruduğunu Müslüman kabul etmemek ve hiç düşünmeden tekfir silâhını çekerek onu İslâm'dan dışarı atmaya çalışmak ve ona kâfir demek, Allah korkusu olan vicdan sahibi bir Müslümana yakışmaz. Ne var ki Pakistan hükümeti politik amaçlarla bir kaç bağnaz insanın emeline boyun eğerek bugün Ahmedi Müslümanları, gayr-i Müslim saymaktadır. Şu anda[62] iktidarda bulunan ve sıkıyönetim yasalarıyla ülkeyi idare eden General Ziya-ül Hak'ın hükümeti, bir sıkıyönetim emriyle Ahmedi Müslümanların ezan-ı Muhammedi okumalarını bile yasak etmiştir. Bununla da kalmayıp Ahmedi Müslümanların inşa ettirdiği Kıble istikametinde olan mihraplı ve minareli camiler için cami kelimesi kullanmaları da aynı yasa gereğince yasak edilmiştir.

Şu anda Ahmedi Müslümanlar, Yüce Allah'ın (c.c.) emrine göre beş vakit namazı eda etmektedirler, fakat içinde namaz kıldıkları camiler için cami kelimesini kullanmaları Pakistan sıkıyönetim yasalarına aykırıdır. Generalin dikta rejimi Ahmedi Müslümanların inşa ettirdiği cami duvarlarında yazılı bulunan,

---

[61] Sahih-i Buhari, C.1, Kitab-üs Salât, S.56, Mısır
[62] Ziya-ül Hak dönemi

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ

"La ilahe illallâhu Muhammed-ur resûlullahi"

yazısını bile zorla sildirmektedir. Vicdan sahibi bir Müslüman böyle bir harekette bulunamayacağından, bu çirkin iş için Hıristiyanlar istihdam edilmektedir. Hatta bazı durumlarda bu Hıristiyanlar, Allah'a inandıkları için "Lâ ilahe illallâhu" kelimelerini silemeyeceğini belirterek, Hz. Muhammed'e inanmadıkları için "Muhammed-ur resulüllahi" ifâdesini silmişlerdir. Ahmedi Müslümanların İslâmî selamlaşma olan "Selâmün aleyküm" demeleri bile yasak edilmiştir. Bir Ahmedi Müslüman, gayr-ı Ahmedi bir hocaya Selâmün aleyküm dediği için tutuklanıp mahkemeye verilmiş ve hapse mahkûm edilmiştir.

Pakistan'da İslâm şeriatini uygulamaya koyacağım diyen sözde şeriatçı fakat gerçekte İslâmiyet sevgisinden yoksun bir diktatör, bugün yalnız iktidarını biraz daha uzatabilmek için Ahmedi Müslümanlara bütün bu zulüm ve haksızlıkları reva görmektedir. Gerçek olan şu ki Ahmedi Müslümanlar, asr-ı saadette sahabelerin karşılaştığı zorluklarla karşı karşıyadırlar. Birçok Ahmedi inançlarına bağlı oldukları için şehit edilmiş, malları yağma edilmiş yahut ateşe verilmiş, birçok yerde evlerinden kovulmuş, hatta ve hatta ölülerinin cesetleri bile mezarlardan dışarı atılmış ve bazı yerlerde ateşe verilip yakılmıştır. Bu hangi İslâmiyet'e sığar? Bizim güzel dinimiz acaba böyle mi emrediyor? Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bize acaba böyle mi öğretmiştir?

Ne var ki Allah (c.c.) tarafından ne zaman insanlara yolunu gösteren birisi gönderildiyse onunla alay edilmiş, kendisi ve kurduğu cemaat zulüm ve haksızlığa maruz bırakılmıştır. Allah-ü Teâlâ, Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyurmuştur:

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ

"(İnkârcı) kullara yazıklar olsun! Kendilerine her ne zaman bir peygamber gelse, onu hor görüp alay ederler." [63]

Peygamber Efendimiz'e (s.a.v.) ve yandaşlarına hangi zulüm yapılmadı; hangi haksızlık reva görülmedi? Kâfirlerin yapmadıkları işkence mi var? Sahabelere yapılan zulüm ve işkencelerin tarihini okuduğumuz zaman tüylerimiz ürpermektedir. Bugün Ahmedi Müslümanlar da aynı zulüm, haksızlık ve işkencelerle karşı karşıyadırlar. Ne mutlu Resulüllah (s.a.v.) ve sahabelerin yolunda olanlara.

İlâhî cemaatlerin kaderi olan bu işkenceler yapıladursun, Müslüman Ahmediye Cemaati İslâmiyet'e hizmet etmeye devam etmektedir. Yeryüzünün dört bucağında bulunan ve sayıları milyonlara ulaşmış olan Ahmediye Cemaatinin üyeleri başlarında bulunan Hz. Mehdi'nin (a.s.) Halifesinin liderliğinde bugün bütün dünyada İslâmiyet'i yaymaya çalışmaktadırlar. Doğu Avrupa dâhil olmak üzere Avrupa'nın birçok ülkesinde, ayrıca Doğu ve Batı Afrika, Amerika, Avustralya ve Asya kıtasında aşağı yukarı her memlekette bu cemaatin üyeleri bulunmaktadır. Bunların çoğu Hıristiyanlık yahut başka bir dinden İslâmiyet'e girmiş ve bu cemaate katılmışlardır. Dünyanın birçok ülkesinde bu cemaatin merkezleri ve camileri vardır. Müslüman Ahmediye Cemaati özellikle Afrika ülkelerinde okullar yaptırmakta, hastaneler inşa ettirmektedir.

Bu cemaatin yayım ve neşriyat faaliyetleri de çok önemlidir. Bugün dünyanın birçok dilinde Kur'ân-ı Kerîm ve diğer İslâmî kitaplar tercüme edilerek neşredilmiştir. Dünyanın birçok yerinden bu cemaatin gazete ve dergileri çıkmakta ve İslâmiyet'i savunmaktadır. Bu Cemaat tarafından Kur'ân-ı Kerîm dünyanın birçok diline tercüme ettirilerek bastırılmıştır; bir kısmı da bastırılmak üzeredir.

[63] Yasin Suresi (36) Ayet 31

Müslüman Ahmediye Cemaatinin bugünkü durumunu şöyle özetleyebiliriz:

❖ Şimdiye kadar bu cemaatin yerleştiği ve merkez kurduğu ülkeler sayısı: 193
❖ 1984 yılında Pakistan Sıkıyönetim Hükümetince Cemaatimiz aleyhinde yürürlüğe konan yasadan sonra Cemaatin merkez kurup yerleştiği yeni ülke sayısı: 102
❖ Bütün yeryüzünde Cemaatimizin merkezlerinin sayısı: 1869
❖ Müslüman Ahmediye Cemaatinin şimdiye kadar yayınladığı Kur'ân-ı Kerîm meallerinin sayısı: 64
❖ Basılmakta olan mealler sayısı: 11
❖ Tamamlanmış olup baskıya hazır mealler sayısı: 18
❖ Müslüman Ahmediye Cemaatinin "Humanity First" adlı acil yardım kuruluşunun resmi olarak kaydedildiği ülkeler sayısı: 23
❖ Bütün dünyada insanlığa hizmet amacıyla Cemaatimiz tarafından kurulmuş olan hastaneler sayısı: 36
❖ Bu hastanelerin kurulduğu ülkeler sayısı:12
❖ Cemaatimizin kurduğu dispanserler sayısı: 650
❖ Bu dispanserlerin bulunduğu ülkelerin sayısı:55
❖ Yalnız Afrika'da cemaatimizin matbaalarının bulunduğu ülkelerin sayısı:8
❖ Cemaatimizin, yuva, ilkokul, ortaokul ve liselerini kurduğu ülkeler sayısı:11
❖ Cemaatimizin kurduğu yuva, ilkokul, ortaokul ve lise sayısı: 505

Müslüman Ahmediye Cemaatinin yalnız 2006 yılında elde ettiği başarılar şöyle özetlenebilir:

❖ Otuz üç yeni ülkeye din bilginleri gönderilmiş olup oradaki vatandaşlara İslam ile Kur'ân-ı Kerîm bilgisi vermektedirler.
❖ Yalnız 2006 yılında değişik ülkelerde kurulan yeni cemaat kolları: 1284

❖ Cemaatimizin sadece 2006 yılında inşa ettirdiği cami sayısı: 169. Daha önce inşa edilmiş bulunan ve içinde namaz kılan Müslümanların, Müslüman Ahmediye Cemaatine katılmaları neticesinde Cemaatimize geçen cami sayısı 130 (Böylece sadece 2006 yılında Cemaatimizin camilerine ilave edilen cami sayısı:299)

❖ Sadece 2006 yılı içerisinde Cemaatimizin dünyanın değişik ülkelerinde açtığı yeni merkez sayısı: 186

❖ İslamiyet'i tanıtmak ve yaymak gayesiyle otuz dilde kitaplar hazırlık safhasındadır. Bir tek 2006 yılında cemaatimizin neşrettiği kitap ve broşür sayısı bir milyon dört yüz bin beş yüz doksan sekizdir.

❖ Sadece 2006 yılında, 106 ülkede 356 değişik kavim ve kabilelere mensup iki yüz altmış bin sekiz yüz otuz dokuz kişi Cemaatimize iştirak etmiştir. Nijerya'da bu sene yüz otuz imam Cemaatimize katılmıştır. Gana'da iki "Paramount Chief"[64] ve beş "Chief", on sekiz imam cemaatimize iştirak etmiştir. Benin'de yirmi, Burkina Faso'da on beş, Mali'de yirmi dokuz imam, Müslüman Ahmediye Cemaatine katılmıştır.

❖ Cemaatimizin "M.T. A." adlı üç kanallı televizyon istasyonu bulunmaktadır. MTA tarafından 24 saat dini ve kültürel programlar neşredilmektedir. Bu programlar uydu anteni vasıtasıyla dünyanın her yerinde seyredilmektedir. MTA televizyon istasyonunda on dört şube bulunmaktadır ve yüz on dört erkek ve kırk dört kadın bu istasyonda görev yapmaktadır.

❖ Batı Afrika'nın Siera Leone adlı ülkesinde Müslüman Ahmediye Cemaatinin radyo istasyonu da vardır.

❖ Müslüman Ahmediye Cemaatinin "Vakf-e Nov" adlı bir şubesi vardır. Buna göre anne ve babalar çocuklarını doğumdan önce İslam ve insanlık hizmetine vakfederler. Şimdiye kadar

[64] Afrikada dünyanın başka bir yerinde olmayan bir yönetim sistemi var. "Chief" yerel kral, "Paramount chief" yüksel yerel kral demektir.

(2006 yılı) “Vakf-e Nov” çocukların sayısı otuz dört bin sekiz yüz on bir olmuştur. Bunlardan yirmi iki bin beş yüz yetmiş yedisi erkek ve on iki bin iki yüz otuz dördü kızdır. Doğmadan önce vakfedilen çocukların sayısına baktığımız zaman erkek çocukların, kız çocukların hemen hemen iki misli oldukları da dikkate şayandır.

Değerli okuyucular! Bu Cemaatin İslamiyet’e yaptığı hizmetlerin çok kısa bir bölümüne burada işaret edebildim. Yalnız şunu da söylemeden edemeyeceğim ki bu hizmetlerin arkasında petrodolarlar değil, fakir bir cemaatin üyelerinin halisane ve düzenli bir şekilde sundukları bağışlar bulunmaktadır.

On dokuzuncu asrın sonunda Hıristiyan papazlarının propaganda faaliyetleri doruk noktasına varmıştı. Papazlar bütün dünyayı Hıristiyan yapmaya çalışıyorlardı. Bilhassa bütün İslâm âlemi bu papazların yoğun Hıristiyanlaştırma çabalarına maruz kalmıştı ve onlar çok geçmeden Müslümanların Hıristiyanlığı kabul edeceklerini beklemekteydiler. Gerçekten de Müslümanların durumu pek parlak değildi ve birçok kişi Hıristiyanlığı seçmişti. Hatta İslâmiyet'i bırakıp Hıristiyanlığa girmiş insanlar arasında tanınmış din adamları ve hocalar bile bulunuyordu. Bu vahim durumda şöyle bir ses yükseldi:

"İslâmiyet'e zarar vermiş olan bu asrın en büyük fitnesi, papazlar fitnesiydi. Bu yüzden Allah-ü Teâlâ bana Vâdedilen Mesih ismini vermiştir... O, bu aciz kulunu on dördüncü asrın başında gönderip haç ile ilgili inançları kırmak, yani reddedip yenilgiye uğratmak için bana gökten bir kuvvet ve silâh ihsan etmiştir."[65]

Bu ses Hindistan'ın ücra bir köşesinde bulunan Kadiyân adlı köyde oturmakta olan Ahmed Hazretlerinin (a.s.) sesiydi. Hz. Ahmed (a.s.) var gücüyle insanları İslâmiyet'e davet etti ve şöyle dedi:

[65] Kitab-ül Beriyye, S. 58-359; Ruhani Hazain, C.13; S.358-359

“Ey yeryüzünde yaşayan bütün insanlar ve ey Doğu ve Batıda bulunan bütün ruhlar! Ben bütün kuvvetimle sizleri şu yöne davet ediyorum ki artık yeryüzünde gerçek ve doğru din yalnız İslâm’dır ve gerçek ve doğru Allah (c.c.), ancak Kur’ân'ın ileri sürdüğü Allah'tır (c.c.). Keza daima ruhanî hayata sahip olan peygamber ve celâl (yani yücelik) ve tekeddüs (yani kudsiyet ve pak olma) tahtında oturmakta olan Hz. Muhammed Mustafa'dır (s.a.v.).”[66]

Bu ses aşağı yukarı bir asır önce yükselmişti. Hz. Ahmed'in (a.s.) bu sesi ne gibi bir etki yarattı ve nasıl bir yankı uyandırdı? Haçla ilgili inancı yenilgiye uğratmak için Allah tarafından gönderildiğini ileri süren Ahmed bu konuda ne gibi zaferler elde etmeyi başardı? Diğer dinlere mensup din adamlarına karşı İslâmiyet'i savunmakta ne derece başarılı oldu ve İslâmiyet'e ne şekilde hizmetler yaptı? Bu konuda ister Müslüman olsun ister Hıristiyan, tarafsız yazarların fikirlerinden örnekler sunmakla yetineceğim. *Mirza Hayret* adlı tanınmış bir gazeteci ve *Curzon Gazetesi* yazı işleri müdürü bu konudaki fikrini şöyle ileri sürer:

"Ahmed'in Arya Hindu'lara ve Hıristiyan'lara karşı İslâmiyet'e yaptığı yüce hizmetler gerçekten methedilmeye değerdir. Ne kadar büyük olursa olsun hiç bir Hindu Arya ve ne kadar yüce olursa olsun hiçbir Hıristiyan papaz Ahmed'in yanında ağzını açmaya cesaret edemezdi.”[67]

Nur Muhammed Nakşibendî adlı tanınmış bir din adamı, *Eşref Ali Hoca*'nın hazırladığı Kur’ân-ı Kerîm’in Urdu dilindeki mealinin ön sözünde bir olayı zikrederek fikrini şöyle açıklar:

"*Leoffroy* adlı bir papaz yanında büyük bir papazlar topluluğu olduğu hâlde Avrupa'dan, bütün Hindistan'ı Hıristiyan yapmak amacıyla yola çıktı. Avrupalılardan bu gaye için çok para topladı ve ilerde de

[66] Tiryâk-ül Kulûb, S.7; Ruhani Hazain, C.15; S.141
[67] Curzon Gazzette, 1 Haziran 1908

onlardan yardım sözü aldı. Böylece Hindistan'a girerek büyük bir tufan yarattı... Tam o sırada Kadiyanlı Gulam Ahmed harekete geçti.

... O, Leofroy'u öyle kıstırdı ki onun için kendisini kurtarmak zor oldu ve Ahmed böylece Hindistan'dan Avrupa'ya kadar bütün papazları yenilgiye uğrattı."[68]

Mevlâna Ebulkelâm Azâd çok tanınmış bir din adamı, politik bir lider ve meşhur bir yazardır. O, da Ahmed Hazretlerinin (a.s.) İslâmiyet'e yaptığı hizmet ve bıraktığı eserler hakkında fikrini şöyle açıklar:

"Mirza Ahmed kalemleriyle cihâd edenlerin ilk sırasına girerek İslâm savunması hususunda görevini eda etmiş ve Müslümanlar var oldukça ve İslâmiyet'i savunmak ulusal hedefleri bulundukça daima hatırlanacak olan eserler bırakmıştır. Ahmed'in İslâm'a yaptığı bu hizmet, gelecek nesilleri kendisine teşekkür borçlu bırakacaktır."[69]

Ahmed Hazretleri'nin (a.s.) kurduğu Müslüman Ahmediye Cemaati İslâmiyet'e ne şekilde hizmet etmektedir? Alman bir araştırmacı olan *Prof. Keeler Hall'ın* bu konudaki ifadesi şöyledir:

"Ahmediye Cemaatinin misâli tamamen değişiktir. Bu Cemaat için bugünün bir tebliğ hareketi tabiri kullanılabilir. Bu Cemaat kendi iddiasına göre gerçek ve asıl İslâm'ı bütün dünyaya yeniden yerleştirmeye azimlidir ve son İlâhî talimat olarak onu yaymaya çalışmaktadır. Bütün İslâm âleminde düzenli olarak gayr-ı Müslim memleketlerde propaganda çalışmaları olan ilk olağan üstü harekettir. Bu Cemaat, Hıristiyanlar gibi düzenli olarak yetiştirilmiş misyonerlerini göndermekte, okullar açmakta, kitaplar ve dergilerle İslâm'ı yaymaya ve insanları Müslüman yapmaya çalışmaktadır."

[68] Dibace, S. 30
[69] Vekil Gazetesi, Amritsar, Haziran 1908

Hindistan'ın Bombay şehrinden çıkan *Cedid Urdu Reporter* adlı gazetenin, 20 Aralık 1984'deki sayısında bu cemaat hakkında şöyle bir yorum yapılmıştır:

"İslâm'da yenileştirme ve diriltme gücü yoktur demek gerçekten uzaktır, çünkü Ahmediye Cemaatinin kendisi İslâmiyet'in yenileştirme ve diriltme gücünün parlak bir delilidir. Herhalde bu sebepten dolayı bu cemaat, Hıristiyan bilginlerinin korkulu rüyası hâlini almıştır."[70]

M.66 adlı Katolik bir gazete bu cemaate yapılan haksızlıklara da işaret ederek şöyle bir fikir ileri sürmüştür:

"Ahmediyet, İslâm'ın değişik şekillerinden birisidir fakat o İslâmiyet'i temsil etmeye tamamen haklıdır. Bu hareket hiç şüphesiz muhalif düşünceli Müslümanların şiddetli karşı koymaları ile karşılaşmaktadır; fakat bu muhalifler, ilmî bir şekilde muhatap olmaktan uzak ve Katolik zihniyetleri olan insanlardır. Bunlar kendi düşüncelerine katılmayanlara kâfir diyerek, dinden dışarı atmak isterler."[71]

İskandinav Ülkeleri Kiliseler Birliği 1969'da Ahmediye Cemaatini incelemek gayesiyle bir komisyon kurdu. *Bertil Wiberg* adlı bu komisyona üye bir papaz, bu cemaat hakkındaki düşüncelerini şöyle sergilemektedir:

"İsa'nın Allah'ın oğlu olduğuna dair Ahmediye Cemaati tarafından yapılan itirazlar, bu cemaatin Hıristiyanlığı kendisine en büyük düşman saydığını göstermektedir. Ahmediye Cemaati, Hıristiyanlığın uluslararası bir din olduğuna en fazla itiraz eden cemaattir. Bu Cemaat İslâm'ın artık kaybolmuş büyüklüğünü tekrar geri getirmek istemektedir... Ahmediye Cemaatinin bugüne kadar ileri sürdüğü propaganda çabaları, iddialarının arkasında bir ilerleme gücü bulun-

[70] A.G.E. C.5, S.22, Keza Naî Dünya, 26 Haziran 1974
[71] Katolik Gazete M.66

duğunu göstermektedir. Kısacası bu cemaat hareketli İslâm demektir."[72]

Başka bir Hıristiyan araştırmacı ve yazar *Herbert Gotts Chalk*, Ahmediye Hareketi'ni inceleyerek "*Welt Bewe Gende Macht İslam*" adlı bir kitap yazmıştır. Bu araştırmacı kendi kitabında Müslüman Ahmediye Cemaati'nin İslamiyet'i yayma çalışmalarını şöyle özetlemektedir:

"Barışsever Ahmediye Cemaati, yeryüzünün hemen hemen bütün ülkelerinde propaganda çalışmalarını sürdürmektedir... Hıristiyanları var gücüyle İslâmlaştırmaya çalışan ve bu amaçla yoğun propaganda yapan da bu cemaattir. Bundan önce Müslümanlar arasında ki Hıristiyan propaganda faaliyetlerinin olumsuz yönleri üzerinde durduk. Şimdi ise bu cemaatin propaganda çalışmaları Hıristiyanlığı kendisine hedef almıştır. Bu Cemaat Avrupa, Amerika, Afrika, Asya ve Avustralya'nın aşağı yukarı bütün büyük şehirlerinde merkez kurarak, Hıristiyan âleminde, ne kadar küçük olursa olsun, bir gedik açmıştır. Bu Cemaatin çok etkili propaganda çalışmaları vardır. Konferanslar verilmekte, gazeteler yayınlanmakta ve düşüncesini yaymak için radyo da bir vasıta olarak kullanılmaktadır."[73]

Müslüman Ahmediye Cemaatinin İslâm'ı yaymak gayesiyle yaptığı bu çalışmalar ne derece etkili olmuştur? Bir örnek olarak Batı Afrika'da bu cemaatin çalışmalarıyla ilgili *The Pakistan Times* gazetesinin 11 Aralık 1960'daki sayısında çıkan yazının bir bölümünü burada aktarmakla yetiniyoruz. Bu da değerli okuyuculara cemaatin propaganda çalışmalarının ne kadar başarılı olduğunu göstermek bakımından bir fikir vermiş olacaktır:

"Müslüman Ahmediye Hareketi, modern dünya şartlarına uygun bir şekilde İslâmiyet'i açıklamakta ve böylece Hıristiyanlığın tehdidine karşı koymaktadır. Bunun neticesi olarak son günlerin kesin araştır-

---

[72] Report On Christian Churches, Herbert Gotts Chalk, 1969
[73] Herbert Gotts Chad Weltbewe Gende Match Islam

malarına göre, Batı Afrika'da İslâm dini, Hıristiyanlığa nazaran on misli daha hızlı bir şekilde ilerlemektedir."[74]

Bu ifadeler Ahmed Hazretleri'nin (a.s.) yandaşlarının ifadeleri değildir. Bu araştırmacıların Müslüman Ahmediye Cemaatiyle bir alakası bulunmamaktadır. Bu düşünürler arasında Müslüman olanlar da vardır, gayr-ı Müslim olanlar da bulunmaktadır. Bütün bu ifadelerden anladığımız şudur ki Müslüman Ahmediye Cemaati İslâm hizmetinde çok faal ve atılgan bir Cemaattir ve İslâmiyet'i dünyaya yaymak konusunda, özellikle Afrika kıtasında, akıllara durgunluk verebilecek ilerlemeler kaydetmektedir. Bugün İslâm'ın hızlı bir şekilde ilerlediğini görmek, Hıristiyan papazların İslâm ulemasından kaçtıklarını müşahede etmek isteyen varsa Müslüman Ahmediye Cemaatinin çalışmalarını incelesin. Müslüman Ahmediye Cemaatinin başında Hz. Mehdi'nin halifesi olan bir imam bulunmaktadır ve bu cemaatin her üyesi ona tâbidir. Bugün tek bir liderin emri altında İslâmiyet'i dünyaya yaymaya çalışmak Müslümanlar arasında bir tek Müslüman Ahmediye Cemaatine mahsustur ve bu cemaat, bu özelliğinden dolayı böbürlenmeyip tek imamın emri altında âcizane bir şekilde İslâmiyet'e hizmet etmektedir.

Ben bütün dünya Müslümanlarına seslenerek herkesi bu cemaate katılmaya davet ediyorum ve Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) şu buyruğunu da hatırlatıyorum:

فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَبَايِعُوهُ وَلَوْ حَبْوًا عَلَى الثَّلْجِ فَإِنَّهُ خَلِيفَةُ اللهِ الْمَهْدِى

"Mehdi Resul'ü gördüğünüz zaman, karlar üzerinden sürünerek de olsa gidiniz ve ona bi'at olunuz; unutmayınız ki o, Allah'ın (c.c.) hidayet bulmuş halifesidir."[75]

---

[74] The Pakistan Times, 11 Aralık, 1960
[75] Bu rivayet birçok hadis kitabında mevcuttur. Meselâ: Ebu Davud, C. 2, Bab-ü Hurûc-il Mehdi; El-Müstedrek, Kitab-ül Fiten velmelâhim, S. 464

Bugün kalbinde İslâm sevgisi bulunan her Müslüman, İslâmiyet'i diriltecek ve İslâm âlemini birleştirecek bir lider aramaktadır. Herkes bir kurtarıcı arayışı içindedir. Kısacası her aklı başında Müslüman, dört gözle gerçek bir imamı beklemektedir. Oysa bu imam çoktan gelmiştir bile. Dinler hiç bir zaman politik liderler, hocalar yahut diktatörler eliyle dirilmemiştir. Bu iş için Allah (c.c.) tarafından seçilmiş insanlar gönderilir. Hiçbir âyet-i kerime yahut hadis-i şerifte bir diktatörün, bir hocanın yahut bir politikacının İslâm'ı dirilteceği ve Müslümanları kurtaracağı belirtilmemiştir. Aksine aynı kaynaklardan her asırda Allah (c.c.) tarafından bir imam ya da müceddidin gönderileceğini, daha sonra en büyük imam olan Mehdi İmamın tayin edileceğini öğreniyoruz. O yüzden politik liderlere kulak vermek yerine Allah'ın (c.c.) gönderdiği imamı neden aramayalım?

Hz. Mirza Gulam Ahmed’in (a.s.) Mesih ve Mehdi olduğuna dair iddiasının doğruluğunu kanıtlayan deliller çoktur. Birkaç tanesini özet olarak şöyle sıralayabiliriz:

Kendisine çoklukla gaybdan haberler verildi. Gaybı bilen ancak Yüce Allah’tır (c.c.). O (c.c.), birçok konuda Hz. Mirza Gulam Ahmed’e (a.s.) daha sonra gerçekleşecek olan hadiseler hakkında önceden bilgi verdi. Hz. Ahmed (a.s.) de önceden o hadiselerin cereyan edeceğini bütün insanlara bildirdi. Nitekim o hadiseler önceden bildirdiği gibi olağanüstü bir şekilde vuku buldu. Mesela Dünya Savaşı, Rus Çarının acınacak duruma düşmesi, Bengal’in ikiye bölünmesi, İran, Kore, Japonya ve Afganistan’ın kötü kaderi vb. aynen önceden haber verdiği şekilde vuku buldu.

Kendisine çok bilgili bir erkek çocuk verileceğini önceden haber verdi. Bu çocuk önceden verdiği habere göre doğdu ve daha sonra “İkinci Halifesi” seçildi. Keza önceden bildirdiği şekilde çok bilgili olduğunu da ispat etti. Aynı şekilde Hz. Ahmed’in (a.s.) önceden yazdığı habere uygun olarak çok uzun ömüre ulaştı.

Hindistan'da veba salgını varken kendisinin ve gerçek yandaşlarının aşı olmayacaklarını; bu konuda Yüce Allah (c.c.) tarafından

إِنِّي أُحَافِظُ كُلَّ مَنْ فِي الدَّارِ

"*Herkim senin evinde olursa onu Ben koruyacağım"* diye kendisine bir garanti verildiğini önceden haber verdi.[76] "Eddar" kelimesiyle kastedilenin yalnız maddi evi olmadığını; bilakis kendi talimatlarının murat edildiğini beyan etti ve talimatlarına uyanların veba salgınından korunacağını önceden yazdı. Nitekim verdiği haberler doğru çıktı. Bu konuda daha detaylı bilgi almak için "Nuh'un Gemisi" (Keşti-i Nuh) adlı eserine müracaat edilebilir.

Sadullah adlı düşmanının çocuksuz öleceğini de önceden bildirdi. Verdiği bu haber de doğru çıktı.

Yüce Allah (c.c.) tarafından kendisine şu kelimelerin ilham edildiğini yazdı:

يَنْطِقُ مِنْ آبَائِكَ وَيَبْدَأُ مِنْكَ

"Senin atalarının nesli sona erdirilecek, yeni nesil artık senden başlayacaktır."[77]

Hz. Ahmed (a.s.) kendisine indirilen bu ilhamı şöyle izah etmiştir: "Bu aile, bu bölgede çok şöhret kazanmıştı. Ancak Yüce Allah (c.c.) bu saygınlığın yalnız maddi durumla sınırlı kalmasını istemedi, çünkü dünyanın saygınlığının, yersiz büyüklük taslamak kibirlenmek ve kendini beğenmekten başka hiçbir neticesi yoktur. Onun için Yüce Allah (c.c.) şimdi pak vahyinde bana söz vermektedir ve benimle muhatap olarak 'şimdi bu aile rengini değiştirecektir ve bu ailenin (bütün üyeleri) artık senden başlayacaklardır. Geçmişlerin zikri (dahi) artık sona erdirilecektir' buyurmuştur."[78]

---

[76] El-Hakem Gazetesi; C.6; Sayı 39; 31 Ekim 1902; S.10
[77] Tezkire; S.67
[78] Hakikat-ül Vahiy; Ruhani Hazain; C.22; Dipnot; S.80

Şimdi Hz. Ahmed'in (a.s.) vefatı üzerinden bir asır geçmişken önceden verdiği bu haberin doğru çıktığını müşahede etmekteyiz. Gördüğümüz gibi atalarının nesli sona ermiştir ve var olan nesil ancak ve ancak kendisinindir.

Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) dil uzatan ve İslamiyet'i küçük düşürmeye ve batıl bir din olduğunu yaymaya çalışan *Lekram* adlı Hindu lider, Hz. Mehdi'nin (a.s.) duası neticesinde ve önceden bildirdiği gibi helak edildi. *Lekram*, Kur'ân-ı Kerîm, Tevrat, Zebur ve İncil'in yapmacık ve sahte olduğunu; buna mukabil Hz. Mesih-i Mev'ud (a.s.) bütün bunların Yüce Allah (c.c.) tarafından olduğunu savunuyordu.[79]

Hz. Ahmed (a.s.), İslam'a, Hz. Resulüllah'a (s.a.v.) ve diğer peygamberlere dil uzatan Lekram adlı bu Hindu'ya;

"Ey akılsız ve sapık düşman! Muhammed'in (s.a.v.) düşmanlarını paramparça eden kılıcından kork!"[80]

Keza Hz. Mehdi (a.s.) bu Hindu'ya ölümünün bir bayramın hemen arkasından olacağını da bildirdi ve bu konuda;

"Yüce Rabbim (c.c.) bana müjde vermiştir. O, bana müjde vererek *Lekram'ın* ölümü hakkında haber vermiştir. Sen onun ölüm hadisesini bayram günü göreceksin. Bayram günü, onun ölümüne pek yakın olacaktır." diye onu uyardı.[81]

Ancak *Lekram* çirkin iş ve hareketlerinden vazgeçmedi ve Hz. Ahmed'in (a.s.) önceden haber verdiği gibi 6 Mart 1897 Cumartesi günü helak edildi. Hz. Ahmed'in (a.s.) 5 Mart 1897 Cuma günü Müslümanlar Ramazan bayramını kutladılar ve ertesi gün *Lekram*, bilinmeyen birisi tarafından öldürüldü ve katili de bütün aramalara rağmen bulunamadı.

Amerika birleşik Devletlerinde *Dowie* adlı bir papaz *Zion* adlı yeni bir şehrin temelini atarak orada bir merkez kurmuştu. Bu papaz da İslam Dini'nin batıl olduğunu propaganda ediyordu. Sonunda Müslüman Ahmediye Cemaatinin kurucusu Hz. Ahmed (a.s.) ile

[79] Habt-i Ahmediye; S.344-347; 1888 Baskısı
[80] Dürr-i Semin Farsça; Raqeem Press; 1990, S.142
[81] Hakikat-ül Vahiy; Ruhani Hazain; C.22; S.299-300

mübahaleye girdi ve felce yakalanarak helak edildi. Amerika Birleşik Devletlerinde yayınlanan çağdaş gazeteler, "*Great is Mirza*" başlığı altında Hz. Ahmed'i (a.s.) methettiler ve önceden verdiği haberin doğru çıktığını, mübahale düellosunda zafere ulaştığını yazdılar.

Burada gayb bilgisinin bu derece yüce bir şekilde ancak Yüce Allah'ın (c.c.) resullerine bahşedildiğini de hatırlatalım. Bu konudaki iki Ayet-i Kerime şöyledir:

مَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِى مِنْ رُسُلِهٖ مَنْ يَشَاءُ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيمٌ

"Allah size gaybı bildirecek değildir. Ancak O, (gaybı bildirmek üzere) resulleri arasından dilediğini seçer. Onun için (Yüce) Allah'a ve O'nun peygamberlerine iman edin. Eğer inanır ve takvayı benimserseniz (sakınırsanız) size çok büyük mükâfat verilecektir."[82]

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖ اَحَدًا اِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَسُولٍ

"Gaybı bilen ancak O'dur. Ancak O, kendi gayb bilgisinden, kendisinin seçtiği resuller dışında hiçbir kimseye bilgi vermez."[83]

Bunlardan anlaşıldığına göre Allah'ın gönderdiği İmam gelmiştir. Ben bunu her Müslüman'a müjdeliyorum. Kurtarıcı gelmiştir. Artık onu kabul edip etmemek her insanın kendi isteğine bağlıdır. Ben her Müslüman kardeşime müjdeyi verdim. Onu benimseyip benimsememek artık herkesin kendi vicdanına kalmıştır. Sözüme Ahmed Hazretleri'nin şu kelimeleriyle son veriyorum:

"Gök ile yeryüzünün sahibi olan Allah'ımı (c.c.) tanık ederek söylerim ki ben O'nun (c.c.) tarafındanım ve O, mucizeleriyle hakkımda tanıklık etmektedir. Eğer birisi İlâhî mucizeler bakımından benimle başa çıkabilirse o zaman ben yalancıyım. Eğer dualarının kabul

---

[82] Maide Suresi; a.180
[83] Cin Suresi; a.27-28

edilmesi bakımından birisi benimle boy ölçüşebilirse o zaman da ben yalancıyım. Eğer Kur'ân'ın ince noktalarını ve derin manalarını belirtmek konusunda benimle eşit çıkabilirse o zaman yine ben yalancıyım. Eğer gizli bulunan gayb haberleri ve Allah'ın (c.c.) her şeyi yapabilme kuvvetiyle önceden benim vasıtamla belirlenen sırlar konusunda benimle yarışa girebilirse o zaman da ben Allah tarafından değilim."[84]

وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنْ

[84] Erbe'in, Bölüm Bir, S. 3-4; Ruhani Hazain, C.17, S.343-344